

Posudek vedoucí bakalářské práce

Aneta Baudyšová: Rozdíly v přístupech KSČM k poslaneckým interpelacím v 7. a 8 volebním období PSP ČR

Bakalářská práce Anety Baudyšové zkoumá otázky spojené s možnostmi opozice za různě silných vlád (menšinových a většinových), konkrétně vliv různé opoziční role strany na míru a podobu interpelací vládních ministrů. Zúžení tématu považuji za vhodné, stejně jako výběr strany, na níž autorka tuto proměnu zkoumá. Konkrétní výzkumné otázky jsou nejen zaměřené na prosté srovnání množství interpelací, ale jsou spojené i se zajímavým tématem palčivosti policy témat, která se přetaví do konkrétních interpelací.

V teoretické části práce autorka postupuje logicky, když nejprve představuje koncept opozice a jejích typů podle vztahu k vládě („skutečná“ opozice, opozice podporující menšinovou vládu), poté představuje koncept interpelace a provádí rešerši literatury spojenou s otázkou, proč a jak je interpelováno. Z části formulující očekávání o vlivu opoziční role strany na podobu interpelací mám bohužel stále dojem, že autorce se nepodařilo na základě teoretické literatury, na niž odkazuje, jasně definovat, jak opoziční role ovlivní poslance strany v množství a tématech interpelací. Poměrně silně je to vidět u kapitoly věnované právě policy tématům, v níž text Martina Shanea odkazuje k něčemu jinému, než co z něj autorka vyvozuje (Shane se věnoval interpelacím poslanců odkazujících k lokálním problémům jejich obvodů, za něž byli zvoleni, ne programovým tématům). Očekávání o proměně témat, která poslanci interpelují, mezi obdobími, tak není podloženo teoretickou literaturou ani příliš silnými vlastními argumenty autorky.

Z mého úhlu pohledu vhodně je zpracováno kontextuální uvedení do tématu – představení pravidel interpelací v Poslanecké sněmovně, a jednotlivých vlád a KSČM. V analytické kapitole autorka postupuje korektně, přehledně popisuje, jaká data sbírala a jakým způsobem je kódovala. Zpracování dat odpovídá úrovni bakalářského studia. Interpretace výsledků je v pořádku. Popisnější kapitola o množství interpelací potvrzuje očekávání, které bylo autorkou předloženo, a vhodně srovnává míru interpelací produkovanou poslanci KSČM i s jinými opozičními stranami. U kapitoly o policy tématech není úplně jasná její strukturace (nejprve srovnání programů, poté interpelací v obdobích mezi sebou, přestože tomu nebyly věnovány výzkumné otázky). Ve výsledku se ale autorka dobírá toho, co srovnávat chce – tedy vztahu mezi programy a interpelacemi v jednotlivých obdobích mezi sebou. Tady bych chtěla ocenit, že významnější rozdíly se autorka snaží vysvětlovat opětovným pohledem do dat, kontextem témat, která se v programech neobjevovala, ale v důsledku externích událostí na ně interpelace byly směřovány

(téma imigrace před volbami 2013), a vrací se i ke konceptům představeným částečně v teorii (vztah poslance k obvodu v oblasti infrastruktury).

Práce je psaná čtivým akademickým jazykem bez většího množství chyb. Autorka vychází z velkého množství české i zahraniční relevantní literatury, byť – jak jsem zmínila výše – v teoretické části není literatura úplně vytěžena.

Diplomantka dle mého názoru prokázala schopnost samostatné akademické práce na bakalářské úrovni. Vzhledem k výše řečenému bakalářskou práci Anety Baudyšové doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové, 16. 5. 2022

Mgr. Petra Vodová, Ph.D.